

esse havde for Befolkningen, om Fonden anvendes til Pension til Apotekererter osv., skal jeg gøre den Bemærkning, at det er netop en Mislighed ved den nuværende Ordning, at Enterne kunne vedblive at drive Apoteker i en hel Række af Aar, saaledes at saa længe Enken driver det Apotek, som hendes afdøde Mand havde Privilegium paa, undrages det vedkommende Apotek fra at svære den Afgift, som Lovforslaget paalegger enhver, der som ny Ejer overtager Apoteket. Jeg tror, at Loven i og for sig er af stor Interesse for Befolkningen, og jeg skal tilføje, at Udvalget, der har behandlet Sagen, har været enigt om, at før man fik en endelig Ordning af dette Forhold, vilde Udvalget ikke med nogen Nytte kunne arbejde videre paa Spørgsmaalene om et overordnet Sundhedsraad, om Distriktslægeinstitutionen osv., kort sagt alle de Spørgsmaal, der vedrøre dette Forhold. Jeg vil derfor ønske og haabe, at Lovgivningsmagten endnu i denne Samling maatte kunne enes om en fornuftig Ordning af dette Forhold, og anbefaler saaledes Lovforslagets videre Fremme.

Justitsministeren (Kellermann):

Jeg tror, ligesom den ærede første Taler, at der næppe vil komme videre ud af at diskutere dette Lovforslag ved Iste Behandling. Ærede Medlemmer ville, ved at faste et Blit paa Lovforslaget og paa Betænkningen, let overbevise sig om, at det er en temmelig indviklet Sag, og naar man vil danne sig en bestemt Mening derom, og navnlig en saa bestemt Mening, at man paa Basis af den kan stille Endringsforslag, er det ikke gjort i et Øjeblik. Det udfordrer, at man maa sætte sig nøjagtig ind i Betænkningen, som ogsaa for den, der læser den igennem, vil være tilstrækkelig til at give det Indtryk, at der har været nedlagt et meget vækkelig Arbejde i den, at Kommissionen har lagt et ikke ringe Arbejde i denne Sag, ligesom der ogsaa er tilvejebragt et meget betydeligt Materiale til Kommissionens Brug, forinden den traadte sammen. Jeg finder det derfor ganske rimeligt, hvad der fra flere Sider er udtalt, at denne Sag nærmere maa prøves i et Udvalg, og netop derfor finder jeg ikke Anledning til at udtale mig nærmere om Lovforslagets Enkeltheder. Det er muligt, at de Overgangsbestemmelser, Ministeriet har tilføjet, ikke ere ganske fuldstændige, men paa det Punkt vil der næppe være nogen Vanskelighed ved at blive enig, lige saa lidt som paa de andre Punkter. Jeg skal med Hensyn til, hvad der er blevet bemærket, at man ikke vidste, hvorledes Afgiften nu administrativt

blev fastsat for de Apoteker, der vare blevne ledige siden sidst og maatte blive ledige, inden dette Lovforslag traadte i Kraft, sige, at naturligvis skal et æret Udvalg blive underrettet herom, hvis det ønsker at faa at vide, hvorledes man har benyttet denne Myndighed hidtil. For Resten vil jeg blot minde om, at der staar i Loven af 13de April dette Aar, at de Apoteker, der faa Privilegium efter denne Lovs Træden i Kraft, maa være underkastede de Bestemmelser med Hensyn til Afgift, som maatte blive truffene ved Lov. Utsaa, hvis denne Lov eller en anden Lov gaar igennem, faar den, om jeg maa bruge dette Udtryk, tilbagevirkende Kraft for de Apotekers Vedkommende, som imidlertid ere blevne ledige. Jeg vil meget anbefale dette Ting at tage denne Sag under alvorlig Forhandling og stræbe efter om muligt at faa den tilendebragt i denne Samling.

N. J. Jensen: Jeg skal blot bemærke til det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgfreds (Berntsen), at Kommissionen, der har været nedsat om Sagen, selv har erkendt, at de Dplysninger, der vare tilvejebragte, vare saare ufuldkomne, og at altsaa det Grundlag, hvorpaa den har bygget, kunde have været bedre. Jeg gif forrige Aar ud fra, at vi havde ca. 400 farmaceutiske Kandidater, som skulde være nøje kendte med disse Forhold og maaste være lidt mere upartiske, end selve Apotekerne vilde være med Hensyn til Dplysninger vedrørende denne Sag. Og deres Stilling var saaledes, at vi i de Satter, vi den Gang fastholdt, havde Medhold hos Farmaceuterne. Jeg tror ogsaa, det har noget at sige, naar farmaceutiske Kandidater staa og aspirere til Apotekerstillinger, at de erkende, at en saadan Afgift er rimelig. Det har nogen Betydning for os, som her skulle afgøre denne Sag. Smidlertid, det er jo noget, vi komme ind paa siden. Men jeg skønner ikke, at Udvalget i Fjor i og for sig var saa uheldigt stillet, at man slet ikke var i Stand til at bedømme dette Forhold og tage Bestemmelser vedrørende det. Det kunde man maasse lige saa godt, som man er i Stand til det nu efter det foreliggende Materiale. Men maasse det imidlertid er fremkommet bedre Materiale og andre Dplysninger, som endnu ikke foreligge. Som Sagen foreligger nu, kan jeg ikke skønne, at der foreligger synderligt andet end tidligere.

M. Nielsen: Jeg tror i og for sig nok, at adskillige Farmacenter vare ret glade ved Forslaget i Fjor, saaledes som det blev